

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 30 Ιανουαρίου 2019 με την εξής σύνθεση: Αγγελική Πουλοπούλου, Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Εισηγητής, Δήμητρα Μπαχτσεβανίδου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 10-1-2019 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)/27/11-1-2019 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» και το διακριτικό τίτλο «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Και του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» με διακριτικό τίτλο «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την παραπάνω προδικαστική προσφυγή ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της υπ' αρ. 1435/31.12.2018 απόφασης της Διοίκησης της Αναθέτουσας Αρχής του Γ.Ν. (ΑΔΑ:...), καθ' ο μέρος εκρίθη ως αποδεκτή η προσφορά του οικονομικού φορέα «...» και περαιτέρω αναδείχθηκε προσωρινός ανάδοχος στο πλαίσιο του Διεθνή Δημόσιου Ανοιχτού Ηλεκτρονικού Διαγωνισμού που προκηρύχθηκε με την υπ' αριθ. 152/2018 Διακήρυξη, για την ανάθεση των υπηρεσιών «ΦΥΛΑΞΗΣ ΚΤΙΡΙΩΝ» (ΑΔΑΜ:..., συστημικός αρ. ΕΣΗΔΗΣ...) με απασχολούμενο προσωπικό πλήρους απασχόλησης είκοσι (20) ατόμων για το ΓΝ ... και πέντε (5) ατόμων για το διασυνδεδεμένο Νοσοκομείο Αφροδισίων και Δερματικών Νόσων..., για ένα (1) έτος και με δικαίωμα προαίρεσης για ένα (1) ακόμη έτος, συνολικής προϋπολογιζόμενης δαπάνης 737.389,86€ χωρίς ΦΠΑ (368.694,93€ χωρίς ΦΠΑ για το πρώτο έτος και 368.694,93€ χωρίς ΦΠΑ για το επόμενο έτος), ήτοι 914.363,42€ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 24% (457.181,71€ με ΦΠΑ 24% για το πρώτο έτος και 457.181,71€ με ΦΠΑ 24% για το επόμενο έτος), με κριτήριο

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής (χαμηλότερη τιμή).

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο από το σύνολο των προσφευγόντων, αφού ο πρώτος προσφεύγων επισύναψε στο έντυπο της παράβολο με στοιχεία ... και ποσού ευρώ 3.686,95 φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, η παρούσα εξέταση ερείδεται επί της κατατεθείσας από 10-1-2019 προσφυγής κατά της κοινοποιηθείσας στον προσφεύγοντα την 31-12-2018 εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικών προσφορών, ως και οικονομικών προσφορών και ανακήρυξης προσωρινού αναδόχου. Ο προσφεύγων που κρίθηκε αποδεκτός στο σύνολο των σταδίων της διαδικασίας, πλην όμως κατετάγη η οικονομική προσφορά του, δεύτερη σε σειρά μειοδοσίας, βάλλει κατά της αποδοχής του νυν προσωρινού αναδόχου ήδη κατά το στάδιο τεχνικών προσφορών, αλλά και για αυτοτελείς λόγους κατά το στάδιο οικονομικών προσφορών. Ειδικότερα, με τον πρώτο λόγο της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται ότι ο ως άνω οικονομικός φορέας, κατά παράβαση του όρου 2.4.3.2 της διακήρυξης, ουδέν υπέβαλε με την τεχνική προσφορά του, περί πιστοποιητικών διασφάλισης ποιότητας του Παραρτήματος Ι της διακήρυξης. Με τον δεύτερο λόγο του, αιτιάζεται ότι η οικονομική προσφορά του ως άνω οικονομικού φορέα πάσχει πρώτον, λόγω αναντιστοιχίας δηλωθέντων ατόμων προσωπικού με τον αριθμό που υπολογίστηκε στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς και δεύτερον, λόγω εσφαλμένων υπολογισμών και ανακρίβειών ως προς υπολογισθέντα και δηλωθέντα επιμέρους κόστη της οικονομικής προσφοράς και δη κατά παράβαση του άρ. 68 παρ. 3 Ν. 3863/2010.

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

3. Επειδή, η αναθέτουσα με τις από 18-1-2019 και με αρ. πρωτ. 1698 Απόψεις της ενώπιον της ΑΕΠΠ επικαλείται ως προς τον πρώτο λόγο της προσφυγής, ότι δεν απαιτείτο η προσκόμιση των οικείων δικαιολογητικών παρά μόνο από τον προσωρινό ανάδοχο, ενώ στο Παράρτημα Ι της διακήρυξης δεν γίνεται αναφορά σε συστήματα διασφάλισης ποιότητας ή συγκεκριμένα πιστοποιητικά, τα οποία πρέπει να υποβληθούν με την τεχνική προσφορά, όπως και ότι ο παρεμβαίνων κατέθεσε με την προσφορά του σε φυσική μορφή 6 τέτοια πιστοποιητικά, ήτοι τα 4 που αφορούσε ο όρος 2.2.9.2 παρ. Β5 και 2 ακόμη. Ως προς τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα επικαλείται ότι ο παρεμβαίνων με την οικονομική προσφορά του έθεσε ως βάση υπολογισμού της, τον αριθμό των 25 φυσικών προσώπων, που κατανέμονται σε 20 για το ΓΝ ... και 5 για το ... Ότι η προσφερθείσα από αυτόν τιμή, αναγράφεται με σαφήνεια τόσο ανά μήνα (25.613,52 ευρώ άνευ ΦΠΑ), όσο και για το σύνολο του συμβατικού αντικείμενου (307.362 ευρώ άνευ ΦΠΑ), αναγράφονται δε με σαφήνεια όλες εκτός του ΦΠΑ επιβαρύνσεις, αποδοχές, ασφαλιστικές εισφορές, διοικητικό κόστος, κρατήσεις, εργολαβικό κέρδος και υπέρ τρίτων κρατήσεις, ενώ η προσφορά αυτή δεν αξιολογήθηκε ως ασυνήθιστα χαμηλή, αφού η προσφορά του προσφεύγοντος ανήλθε σε 313.467,52 ευρώ άνευ ΦΠΑ για όλο το συμβατικό αντικείμενο.

4. Επειδή, ο παρεμβαίνων νομοτύπως και εμπροθέσμως, μετά την από 10-1-2019 κοινοποίηση της προσφυγής σε αυτόν, ασκεί την από 21-1-2019 (δεδομένου ότι η 20-1-2019 ήταν Κυριακή) Παρέμβασή του, μετ' εννόμου δε συμφέροντος, αφού η προσφυγή αιτείται την ακύρωση της αποδοχής του. Περί του πρώτου λόγου της προσφυγής, επικαλείται ότι ουδόλως η διακήρυξη απαίτησε την προσκόμιση των οικείων δικαιολογητικών με την τεχνική προσφορά, παρά με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης, ότι ούτως ή άλλως η αναθέτουσα τα διαθέτει από προηγούμενη διαδικασία και ότι σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν θεωρούνταν ως όντως ελλείποντα, θα έπρεπε να κληθεί προς προσκόμισή τους δια διευκρινίσεων-συμπληρώσεων. Ως προς τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, ο παρεμβαίνων αναφέρει ότι η διακήρυξη προβλέπει 25 άτομα για την εκτέλεση της σύμβασης, χωρίς αναφορά αν η απασχόληση θα είναι πλήρης ή μερική, ενώ όμως από την ανάλυση της δικής

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

του προσφοράς προκύπτει ότι αν γίνει αναγωγή του χρόνου απασχόλησής τους σε εργαζομένους πλήρους απασχόλησης, ήτοι 8ωρο με πενθήμερη εβδομαδιαία εργασία, η απασχόληση αντιστοιχεί σε αυτή μόνο 22,05 εργαζομένων πλήρους απασχόλησης, εξ ου και ο παρεμβαίνων αφενός ανέγραψε 25 άτομα στον πίνακα ανάλυσης της οικονομικής του προσφοράς και δήλωσε ότι θα απασχολήσει 25 άτομα στα ζητούμενα κατ' άρ. 68 Ν. 3863/2010 στοιχεία, αφού τόσα φυσικά πρόσωπα θα απασχοληθούν, αλλά υπολόγισε την οικονομική προσφορά του με βάση την αναγωγή τους σε 22,05 εργαζομένους πλήρους απασχόλησης. Κατ' αποτέλεσμα, κατά τον παρεμβαίνοντα ουδεμία αναντιστοιχία υφίσταται, ενώ αιτιάζεται ότι αντίστροφα, ο προσφεύγων δηλώνει ότι θα απασχολήσει 22,05 άτομα αντί των 25 που προβλέπει η διακήρυξη. Περαιτέρω, επικαλείται ότι όπως προκύπτει από την οικονομική προσφορά της φόρμας του ΕΣΗΔΗΣ και το αρχείο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» του, δεν υπάρχει καμία αναντιστοιχία σε μηνιαία και ετήσια βάση, όπως και ότι ο ίδιος ο παρεμβαίνων, σε αντίθεση με τον προσφεύγοντα, προβαίνει σε πλήρη ανάλυση της προσφερόμενης από αυτόν τιμής. Περαιτέρω, ο παρεμβαίνων αιτιάζεται ότι οι εκ παραδρομής του εγγραφές στον οικείο πίνακα, των ποσών 504,0388 και 12.607,62 ευρώ ως μηνιαία κατ' άτομο και συνολική, αντίστοιχα, μηνιαία δαπάνη, ουδόλως επηρεάζουν την ορθότητα του ποσού 151.129,64 ευρώ, ως ετήσια δαπάνη μικτών αποδοχών προσωπικού με πλήρη απασχόληση, ότι η προσφορά του ήταν σαφής πως στο ... θα χρησιμοποιηθούν μόνο εργαζόμενοι κάτω των 25 ετών, ότι σε κάθε περίπτωση η σύνθεση της οικονομικής προσφοράς του και δη όσον αφορά το συνολικό προϋπολογισθέν εργοδοτικό κόστος και το τελικό προσφερόμενο ποσό, δεν διαφοροποιείται, σε κάθε δε περίπτωση, κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016 και κατά παγία νομολογία, είναι δυνατή μετά την κατάθεση προσφορών, η υποβολή διορθώσεων επί γραφικών ή αριθμητικών σφαλμάτων οφειλόμενων σε παραδρομή. Επιπλέον, ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι η οικονομική προσφορά του προσφεύγοντος έφερε πλημμέλειες και ως εκ τούτου αυτός στερείται εννόμου συμφέροντος ως προς την αμφισβήτηση της αποδοχής του παρεμβαίνοντος.

5. Επειδή, το ζήτημα των τυχόν πλημμελειών της προσφοράς του ίδιου του προσφεύγοντος απαραδέκτως τίθεται δια της ως άνω παρέμβασης, η οποία

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

δύναται να έχει ως αποκλειστικό της αντικείμενο τη διατήρηση του κύρους της προσβαλλομένης καθ' ο μέρος αφορά τον παρεμβαίνοντα και όχι τον αποκλεισμό άλλων προσφορών, ζήτημα που δύναται να τεθεί μόνο κατόπιν αποδοχής της προσφυγής, αποκλεισμό του παρεμβαίνοντος και περαιτέρω προσφυγή του προς αποκλεισμό και του έτερου και πλέον μόνου αποδεκτού μετέχοντος, είτε κατ' εφαρμογή του ενιαίου μέτρου κρίσης είτε προς ματαίωση και επαναπροκήρυξη του διαγωνισμού. Εξάλλου, το έννομο συμφέρον αποδεκτού μετέχοντος προς αμφισβήτηση της αποδοχής άλλου διαγωνιζομένου δεν δύναται να κρίνεται επί τη βάσει τυχόν πλημμελειών και της δικής του προσφοράς, που δεν διαγνώσθηκαν από την αναθέτουσα, αλλά τίθενται το πρώτον δια παρεμβάσεως ή ακόμη και των Απόψεων της αναθέτουσας, ενώπιον της ΑΕΠΠ, στο πλαίσιο εξέτασης της προσφυγής του. Και τούτο διότι πρώτον, το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος δεν δύναται να κρίνεται επί τη βάσει υποθέσεων που δεν έχουν εισέτι διαγνωσθεί, δεύτερον, η εξέταση της προσφυγής δεν συνιστά κατά νόμο πεδίο ελέγχου της ίδιας της νομιμότητας της ήδη αποδεκτής προσφοράς του προσφεύγοντος ούτε η παρέμβαση, βλ. αμέσως παραπάνω, μέσο προς αμφισβήτησή της, τρίτον, κατ' άρ. 360 Ν. 4412/2016 προϋπόθεση για τη συγκρότηση τέτοιου εννόμου συμφέροντος είναι η βλάβη του προσφεύγοντος, η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μη υφιστάμενη επειδή τυχόν και ο ίδιος υπέπεσε στην εξ αυτού επικαλούμενη για τον έτερο διαγωνιζόμενο πλημμέλεια ή ακόμη και επειδή τυχόν, κατόπιν αποδοχής της προσφυγής του, ο έτερος διαγωνιζόμενος ενδέχεται να προβάλλει τα αντίστοιχα εναντίον του δια νεότερης προσφυγής και τέταρτον, διότι σε αντίθετη περίπτωση, η ΑΕΠΠ από όργανο εξέτασης προδικαστικών προσφυγών θιγόμενων από πράξεις ή παραλείψεις των αναθετουσών, θα κατέληγε δευτεροβάθμιο όργανο εφ' όλης της ύλης (επαν)αξιολόγησης των προσφορών, ρόλος τεθείς εκτός του νομοθετικού σκοπού της και του πεδίου αρμοδιότητάς της. Εξάλλου, η αρχή του ενιαίου μέτρου κρίσης ορίζει τη δυνατότητα από ήδη αποκλεισθέντα οικονομικό φορέα να αμφισβητήσει την αποδοχή άλλου οικονομικού φορέα, λόγω πλημμελειών του τελευταίου, ομοίων με αυτών που οδήγησαν στον δικό του αποκλεισμό. Άρα, η αρχή αυτή έχει αποκλειστικά θετικό χαρακτήρα, ήτοι αφορά το δικαίωμα

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

επιδίωξης αποκλεισμού έτερου μετέχοντος και μόνο. Δεν δύναται όμως αυτή η αρχή να αντιστραφεί και να επεκταθεί και σε αρνητική εκδοχή, ήτοι να προβάλλεται ως εμπόδιο ενός ήδη αποδεκτού μετέχοντος να αμφισβητήσει την αποδοχή άλλου αποδεκτού μετέχοντος και τούτο ούτε, κατά τα ανωτέρω, εν είδει επίκλησης του περί ου η αμφισβήτηση, ελλείψεως εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος. Συνεπώς, κάθε ισχυρισμός της παρέμβασης που προβάλλει πλημμέλειες της προσφοράς του ίδιου του προσφεύγοντος, απαραδέκτως προβάλλεται, ενώ και ο περί ελλείψεως εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος, ισχυρισμός του παρεμβαίνοντος, ως ερειδόμενος στις ως άνω περί πλημμελειών του πρώτου αιτιάσεις, πρέπει να απορριφθεί.

6. Επειδή, η Προσφυγή υπάγεται βάσει της κατά τα ως άνω εκτιμώμενης αξίας της Διακήρυξης, άνω των ορίων περί ανάθεσης γενικών υπηρεσιών, και του χρόνου αποστολής προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ στο πεδίο εφαρμογής των οικείων διατάξεων του Βιβλίου IV Ν. 4412/2016 και συνεπώς στη δικαιοδοσία της Α.Ε.Π.Π., ως και την καθ' ύλην αρμοδιότητά της κατ' αρ. 345 παρ. 1 Ν. 4412/2016. Επιπλέον, η Προσφυγή ασκήθηκε εμπρόθεσμα κατά το άρ. 361 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και δη την περίπτωση (α) (εν προκειμένω, χρόνος κοινοποίησης της προσβαλλομένης την 31-12-2018 και άσκηση της προσφυγής την δέκατη ημέρα από τον χρόνο κοινοποίησης, ήτοι την 10-1-2019) ενώ ο προσφεύγων χρησιμοποίησε το κατ' άρ. 8 παρ. 2 ΠΔ 39/2017 τυποποιημένο έντυπο, το οποίο νομίμως υπογράφηκε. Έχει δε άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον για την άσκηση της Προσφυγής του, αφού κατετάγη δεύτερος, μετά τον προσωρινό ανάδοχο, μειοδότης και επομένως προδήλως ευνοείται από τον αποκλεισμό του, αφού ούτως θα καταστεί ο ίδιος προσωρινός ανάδοχος, ενώ εξάλλου οι περί ελλείψεως εκ μέρους του εννόμου συμφέροντος αιτιάσεις του παρεμβαίνοντος, ήδη απερρίφθησαν κατά την αμέσως προηγούμενη σκέψη. Επομένως, η Προσφυγή όπως και η Παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξεταστούν περαιτέρω κατ' ουσία.

7. Επειδή, κατά τον όρο 2.2.9.2 της διακήρυξης, ορίζεται ότι «*Τα παρακάτω αποδεικτικά μέσα (B.1. έως B.9.) θα κατατεθούν μόνο από τον*

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

προσωρινό ανάδοχο, μαζί με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης του άρθρου 103 του Ν.4412/2016, όπως αναφέρεται στην Κατευθυντήρια Οδηγία 20 της ΕΑΑΔΗΣΥ (ΑΔΑ: ΩΡΞ3ΟΞΤΒ-9Ρ5).», ενώ η παρ. Β5 του ως άνω όρου, ο οποίος συγκαταλέγεται στα αποδεικτικά μέσα που κατά τα ανωτέρω κατατίθενται αποκλειστικά από τον προσωρινό ανάδοχο, ως δικαιολογητικά κατακύρωσης, προβλέπει ότι «*Β.5. Για την απόδειξη της συμμόρφωσής τους με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης της παραγράφου 2.2.7 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν: (α) σύστημα Διαχείρισης Ποιότητας, σύμφωνα με το πρότυπο ISO 9001:2015, για το πεδίο εφαρμογής παροχή υπηρεσιών φύλαξης (β) σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης, σύμφωνα με το πρότυπο ISO 14001:2004, για το πεδίο εφαρμογής παροχή υπηρεσιών φύλαξης (γ) σύστημα Διαχείρισης της Υγείας και της Ασφάλειας της Εργασίας, σύμφωνα με το πρότυπο ΕΛΟΤ 1801:2008, για το πεδίο εφαρμογής παροχή υπηρεσιών φύλαξης (δ) σύστημα Διαχείρισης για την Ασφάλεια των πληροφοριών, σύμφωνα με το πρότυπο ISO 27001:2013, για το πεδίο εφαρμογής παροχή υπηρεσιών φύλαξης.*». Ο ως άνω όρος 2.2.9.2 παρ. Β5 αναφέρεται, επομένως, στην προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων κατά το στάδιο των δικαιολογητικών κατακύρωσης προς απόδειξη του κριτηρίου επίλογης του όρου 2.2.7. Ο δε όρος 3.2 της διακήρυξης προβλέπει ότι «*Μετά την αξιολόγηση των προσφορών, η Αναθέτουσα Αρχή αποστέλλει σχετική ηλεκτρονική πρόσκληση μέσω του συστήματος στον προσφέροντα, στον οποίο πρόκειται να γίνει η κατακύρωση («προσωρινό ανάδοχο»), και τον καλεί να υποβάλει εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών (παρ.19 του άρθρου 107 του Ν.4497/2017 με την οποία τροποποιήθηκε η παρ. 1 του άρθρου 103 του Ν.4412/2016) από την κοινοποίηση της σχετικής ειδοποίησης σε αυτόν, τα πρωτότυπα ή αντίγραφα που εκδίδονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4250/2014 (Α΄ 74) όλων των δικαιολογητικών που περιγράφονται στην παράγραφο 2.2.9.2. της παρούσας διακήρυξης, ως αποδεικτικά στοιχεία για τη μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 της διακήρυξης, καθώς και για την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής των παραγράφων 2.2.4 -2.2.8 αυτής.*». Επομένως και δι' αυτού του όρου καθίσταται όλως σαφές ότι όλα τα δικαιολογητικά του όρου 2.2.9.2, άρα και αυτά της παρ.

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

B5 αυτού, προσκομίζονται από τον προσωρινό ανάδοχο πριν την οριστικοποίηση της σε αυτόν κατακύρωσης. Περαιτέρω, και μεν ο όρος 2.4.3.2 της διακήρυξης ορίζει ότι «Ο επιμέρους φάκελος της τεχνικής προσφοράς θα περιέχει συνεπώς τα παρακάτω στοιχεία, ψηφιακά υπογεγραμμένα... 4. Πιστοποιητικά διασφάλισης ποιότητας (άρθρο 82 Ν. 4412/2016) όπως αυτά ζητούνται στο Παράρτημα Ι των τεχνικών προδιαγραφών της παρούσας». Όμως, ουδέν πιστοποιητικό ποιότητας ορίζεται στο Παράρτημα Ι ούτε αναφέρονται εκεί ως προσκομιζόμενα ήδη και δια της τεχνικής προσφοράς, τα συγκεκριμένα δικαιολογητικά του όρου 2.2.9.2 παρ. Β5 της διακήρυξης ούτε λαμβάνει χώρα καμία αναφορά σε σύστημα διασφάλισης ποιότητας ως αντικείμενο τεκμηρίωσης. Επομένως, ο παραπάνω όρος 2.4.3.2 ως παραπέμπων στο Παράρτημα Ι ουδεμία περί προσκόμισης τέτοιου πιστοποιητικού, με την τεχνική προσφορά, υποχρέωση ιδρύει, με αποτέλεσμα το σημ. 4 του όρου 2.4.3.2, δια της παραπάνω γενικόλογης παραπομπής σε έτερο σύνολο όρων, που είναι κενό τέτοιων σχετικών ζητημάτων, εν τέλει να μην ιδρύει καμία συγκεκριμένη και δη τέτοιου περιεχομένου αποδεικτική υποχρέωση ως μέρος της τεχνικής προσφοράς, ενώ αντίστροφα οι όροι 2.2.9.2 και 3.2 με σαφήνεια ορίζουν ότι τα δικαιολογητικά αυτά αποτελούν αποκλειστική υποχρέωση του προσωρινού αναδόχου και μόνο. Ακόμη δε και αν δεν ίσχυαν τα ανωτέρω και υποτίθετο ότι ο όρος 2.4.3.2 με τη γενικόλογη αναφορά του σε πιστοποιητικά διασφάλισης ποιότητας, υπονοούσε ότι τα έγγραφα του όρου 2.2.9.2 παρ. Β5 πρέπει να προσκομιστούν και με την τεχνική προσφορά, σε κάθε περίπτωση τούτο θα ήταν εντελώς ασαφές και μάλιστα θα αντέφασκε με τη ρητή πρόβλεψη του όρου 2.2.9.2 περί προσκόμισης όλων των εντός των παρ. Β1-Β9 εγγράφων μόνο από τον προσωρινό ανάδοχο και ούτως, δεν θα μπορούσε να εφαρμοστεί επί ποινή αποκλεισμού κάθε καλόπιστου ευλόγου μετέχοντος. Τα ως άνω δε ισχύουν επιπλέον του ότι το σύστημα απόδειξης που καθιερώνει η διακήρυξη, με την προσκόμιση των ως άνω αποδεικτικών μέσων των κριτηρίων επιλογής μόνο από τον προσωρινό ανάδοχο ως δικαιολογητικό κατακύρωσης είναι και αυτό που ορίζει ο νόμος, δια των άρ. 79, 80, 82 και 103 Ν. 4412/2016 (και συνεπώς, το κανονιστικό περιεχόμενο της διακήρυξης, αν ερμηνευόταν όπως επικαλείται ο προσφεύγων και παρότι ούτως ή άλλως το

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

γράμμα του δεν παρέχει καν τέτοιο ερμηνευτικό έρεισμα, θα αντιτίθετο στην έννομη διαδικασία και στη δια της διακήρυξης παραπομπή στις διατάξεις του Ν. 4412/2016), όπως και του ότι ο παρεμβαίνων υπέβαλε με την προσφορά του σε φυσική μορφή τα 4 πιστοποιητικά ISO και ΕΛΟΤ, που απαιτούσε ο όρος 2.2.9.2 παρ. Β5 και 2 επιπλέον, αλλά και του αν η αναθέτουσα διέθετε τα παραπάνω πιστοποιητικά ήδη από προηγούμενη διαδικασία στην οποία αυτός μετείχε κατ'άρ. 79 παρ. 7 Ν. 4412/2016 και τον ταυτόσημου περιεχομένου όρο 2.2.9.2 της διακήρυξης. Συνεπώς, εκ των ως άνω προκύπτει ότι κατά το δεσμευτικό περιεχόμενο της διακήρυξης, ουδόλως οι προσφέροντες όφειλαν να συμπεριλάβουν με την προσφορά τους τα δικαιολογητικά του όρου 2.2.9.2 παρ. Β5 και ως εκ τούτου ο περί μη προσκομίσεώς τους από τον παρεμβαίνοντα ήδη με την προσφορά του, πρώτος λόγος της προσφυγής ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης και πρέπει να απορριφθεί.

8. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, προκύπτει ότι το αρχείο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ» του παρεμβαίνοντος αναφέρει σχετικά με τη συμφωνία της με τον Ν. 3863/2010, άρθρο 10 ότι «Αριθμός εργαζομένων που θα απαιτηθούν για την εκτέλεση του έργου: 25 εργαζόμενοι, σύμφωνα με την απαίτηση της διακήρυξης», περαιτέρω δε αναφέρθηκε σε 20 στο σύνολο τους άτομα που θα απασχοληθούν, συμπεριλαμβανομένων και όσων θα χρειαστούν για την κάλυψη των ημερών ρεπό και αδειών για το ΓΝ ..., όπως και 5 άτομα στο σύνολό τους για το ... πάλι συμπεριλαμβανομένων όσων χρειαστούν για κάλυψη ρεπό και αδειών. Εν συνεχεία, προβαίνει σε ανάλυση του κόστους απασχόλησής των εργαζομένων για το ΓΝ ... και αντίστοιχα για το ..., με αναφορά για το ΓΝ ... σε 16,80 εργαζομένους ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης, πλέον των ατόμων για τις εφημερίες και περαιτέρω 1,052 εργαζομένων ισοδύναμων πλήρους απασχόλησης για τις εφημερίες, αντίστοιχα δε για 4,2 εργαζομένους ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης για το ... Εξάλλου, όσον αφορά τον υπολογισμό της ανάλυσης κόστους για το ..., το έγγραφο αυτό ανέφερε «Για το ... θα απασχοληθούν εργαζόμενοι μόνο κάτω των 25 ετών», πριν την έναρξη κάθε περαιτέρω υπολογισμού, ήτοι ως καταρχήν παραδοχή της ακολουθησάσης ανάλυσης κόστους ανά ώρα, με

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

προσαυξήσεις και εν τέλει συνολικά. Στη συνέχεια, ολοκληρώθηκαν οι επιμέρους υπολογισμοί για το ΓΝ ... και το ... αντίστοιχα και για το ... προέκυψε κόστος 41,146,56 ευρώ ως ετήσιο εργατικό κόστος χωρίς προσαυξήσεις για 4,2 ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης εργαζόμενους και την παραδοχή ότι θα απασχοληθούν μόνο εργαζόμενοι κάτω των 25 ετών, παραδοχή β άσει της οποίας υπολογίστηκε το παραπάνω ετήσιο εργατικό κόστος χωρίς προσαυξήσεις με πολλαπλασιασμό των ισοδυνάμων 4,2 εργαζομένων επί 816,40 ευρώ και επί 12 μήνες, αλλά και επιπλέον τούτου του ετήσιου εργατικού κόστους άνευ προσαυξήσεων, υπολογίστηκε και το κόστος των προσαυξήσεων σε 8.829,80 ευρώ, με βάση το άθροισμα των επιμέρους προσαυξήσεων (το βασικό άνευ προσαυξήσεων κόστος είχε ήδη ενσωματωθεί στο προ προσαυξήσεων ετήσιο εργατικό κόστος) ανά κατηγορία προσαύξεσης, ήτοι νυχτερινή εργασία, εργασία ημερήσια σε αργία και νυχτερική εργασία σε αργία, οι οποίες ανά κατηγορία προσαυξανόμενης αμοιβής προσαυξήσεις, είχαν προκύψει ως γινόμενο των ωρών που αντιστοιχούν σε έκαστη εκ των ως άνω κατηγοριών (νυκτερινά εργασίμων, ημερήσια αργιών και νυκτερινά αργιών) επί του κόστους προσαύξεσης ανά ώρα σε ευρώ (που για κάθε κατηγορία προσαυξανόμενης εργασίας, υπολογίζεται με άλλο ποσοστό και συγκεκριμένα 25%, 75% και 100% επί της βασικής αμοιβής ανά ώρα, αντιστοίχως για νυκτερινά εργασίμων, ημερήσια αργιών και νυκτερινά αργιών). Εν συνεχεία, αθροίστηκε το παραπάνω ετήσιο εργατικό κόστος άνευ προσαυξήσεων με αυτό που υπολογίστηκε κατά τα ανωτέρω ειδικώς για τις προσαυξήσεις και το αποτέλεσμα που προέκυψε ήταν $(41.146,56+8.829,80)$ 49.976,36 ευρώ, ως συνολικό εργατικό ετήσιο κόστος ειδικώς για το ... Αυτό το ποσό συναθροίστηκε με το αντίστοιχο ποσό 243.565,87 ευρώ που είχαν εξαχθεί με ακριβώς ίδιο τρόπο για το ΓΝ ... και το αποτέλεσμα ήταν $(243.565,87+49.976,36=)$ 293.542,23 ευρώ (που περαιτέρω ο παρεμβαίνων προσαύξησε με 0,09 ευρώ ως άνευ αιτίας στρογγυλοποίηση). Ούτως εξήχθη το συνολικό ετήσιο εργατικό κόστος για το σύνολο του συμβατικού αντικειμένου, το οποίο περαιτέρω προσαυξήθηκε με διοικητικά κόστη, λοιπά έξοδα αι αναλώσιμα, εργολαβικό κέρδος και τις νόμιμες υπέρ τρίτων κρατήσεις, με αποτέλεσμα να προκύψει συνολικό ποσό προσφοράς, ανά έτος, 307.362,24 ευρώ, που επιμεριζόμενο σε

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

12 μήνες, ανήλθε σε 25.613,52 ευρώ (307.362,24/12), ως το προσφερόμενο από τον παρεμβαίνοντα ποσό της ανά έκαστο μήνα της υπό ανάθεση σύμβασης. Σημειωτέον δε, ότι στο ίδιο αρχείο, πριν τους υπολογισμούς του εργατικού κόστους, αρχικά επιμέρους για το ΓΝ ... και το ..., μετά τη συναθροισή τους για την εξαγωγή του ετήσιου εργατικού κόστους για όλο το συμβατικό αντικείμενο, ήτοι το ΓΝ ... και το ... ομού και την περαιτέρω προσαύξηση με κάθε άλλο κόστος, κρατήσεις και κέρδος και την περαιτέρω διαίρεση του συνολικού ανά έτους ποσού προσφοράς, δια του 12, για την αναγωγή του σε μηνιαίο επίπεδο, ο παρεμβαίνων παρέθεσε ανάλυση του εκ μέρους του υπολογισμού του κόστους ανά εργαζόμενο πλήρους απασχόλησης ανά μήνα προ προσαυξήσεων, ξεχωριστά για εργαζόμενο άνω των 25 ετών και ξεχωριστά για εργαζόμενο κάτω των 25 ετών. Το ποσό αυτό ήταν η βάση που εν συνεχεία χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του ετήσιου άνευ προσαυξήσεων εργατικού κόστους για το σύνολο του χρόνου απασχόλησης (αρχικά διακριτά για το ΓΝ ... και το ... και μετά αυτά συναθροιζόμενα μεταξύ τους, βλ. παραπάνω), και κατά τα ως άνω δια του πολλαπλασιασμού αυτού του ποσού, ήτοι του μηνιαίου κόστους απασχόλησης ανά ισοδύναμο εργαζόμενο πλήρους απασχόλησης, προ προσαυξήσεων, επί των αριθμό των ανά μέρος του συμβατικού αντικειμένου (ΓΝ ... και ... αντίστοιχα) αντιστοιχούντων ισοδυνάμων εργαζομένων πλήρους απασχόλησης επί 12 μήνες. Επίσης, το ίδιο μηνιαίο κόστος απασχόλησης ισοδύναμου πλήρους απασχόλησης άνευ προσαυξήσεων, χρησιμοποιήθηκε και για τον κατά τα ανωτέρω, διακριτό υπολογισμό των προσαυξήσεων και τούτο δια της αναγωγής του σε ωριαίο κόστος απασχόλησης ανά κάθε έναν ισοδύναμο εργαζόμενο πλήρους απασχόλησης προ προσαυξήσεων, με τη διαίρεσή του δια των 166,67 ωρών στις οποίες αντιστοιχεί η μηνιαία πλήρης απασχόληση. Κατά τα ανωτέρω, αυτό το ανά ώρα κόστος ήταν που πολλαπλασιάστηκε με τον ανά κατηγορία εργασίας προσαυξανόμενης αμοιβής συντελεστή (25%, 75%, 100% αντίστοιχα), ώστε να εξαχθεί το ειδικό επιμέρους κόστος προσαύξησης ανά ώρα απασχόλησης προσαυξανόμενης αμοιβής ανά αντίστοιχη κατηγορία, το οποίο με τη σειρά του πολλαπλασιάστηκε με τον συνολικό σε ετήσιο επίπεδο αριθμό ωρών προσαυξανόμενης αμοιβής, στις οποίες αντιστοιχεί το συμβατικό

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

αντικείμενο. Άρα, τόσο το άνευ προσαυξήσεων ετήσιο εργατικό κόστος όσο και οι προσαυξήσεις, ήτοι αμφότερα τα 2 στοιχεία που αποτέλεσαν τους συντελεστές εξαγωγής συνολικού ετήσιου εργατικού κόστους, διακριτά για το ΓΝ ... και το ... και κατ' αποτέλεσμα και ως προς το σύνολο του συμβατικού αντικείμενου, στηρίχθηκαν στον ανωτέρω υπολογισμό του μηνιαίου κόστους απασχόλησης ανά ισοδύναμο εργαζόμενο πλήρους απασχόλησης, ποσό που αποτέλεσε το αρχικό σημείο κάθε περαιτέρω υπολογισμού. Το μηνιαίο αυτό ποσό δεν ήταν απλά ο βασικός μικτός μηνιαίος μισθός, αλλά αφορά μια ανά μήνα αναλογία του συνόλου των αποδοχών, επιδομάτων, κόστους κάλυψης αδειών και αδειών αντικατάστασης, αλλά και ασφαλιστικών εισφορών που αντιστοιχούν ανά κάθε εργαζόμενο πλήρους απασχόλησης σε ετήσιο επίπεδο. Δηλαδή, ο παρεμβαίνων υπολόγισε πόσο θα κοστίσει σε αυτόν η απασχόληση ενός εργαζόμενου πλήρους απασχόλησης για ένα έτος, τόσο ως άμεση μισθοδοσία και επιδόματα αυτού, όσο και ως έμμεσο μισθοδοτικό κόστος μέσω της επιβάρυνσης από αντικαταστάτες σε περιόδους αδειών, αλλά και ως ασφαλιστικό κόστος. Το συνολικό αυτό ποσό που εν τοις πράγμασι αντιστοιχεί στο πλήρες ετήσιο κόστος κάθε μίας θέσης εργασίας (δηλαδή ποσό μεγαλύτερο αυτού των συνολικών αποδοχών και εισφορών, αφού λαμβάνεται υπόψη και το αντίστοιχο κόστος του αντικαταστάτη, των αδειών του τελευταίου και των ασφαλιστικών εισφορών επί της αναλογίας του στο κόστος που επιμερίζεται στον χρόνο κατά τον οποίο αναπληρώνει τον βασικό εργαζόμενο για τη συνεχή διατήρηση ενεργής της θέσης εργασίας), πενθήμερου οκταώρου, απορρόφησε ως εκ τούτου κάθε είδους κόστος αποδοχών, αντικαταστάσεων, δώρων, επιδομάτων και ασφάλισης. Ούτως, αποτέλεσε συνισταμένη κάθε πηγής εργατικού κόστους ως αναγωγή αυτού σε ένα ποσό που αντιστοιχεί ανά μήνα σε κάθε θέση εργασίας πλήρους απασχόλησης και συνεπώς, κάθε περαιτέρω πολλαπλασιασμός του επί τους αντιστοιχούντες στο συμβατικό αντικείμενο ισοδύναμους εργαζόμενους και μήνες της σύμβασης ως και η εξ αυτού αναγωγή του αντίστοιχου ωριαίου κόστους θέσης εργασίας επί του οποίου υπολογίστηκαν και οι προσαυξήσεις, ενσωμάτωσε κάθε τέτοια πηγή εν γένει εργατικού κόστους, ώστε ο τελικός υπολογισμός του συνολικού ετήσιου εργατικού κόστους να είναι πλήρης και να περιλαμβάνει και να ενσωματώνει

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

κάθε τέτοια πηγή και αιτία άμεσου και έμμεσου κόστους αποδοχών και ασφάλισης. Περαιτέρω, το ως άνω μηνιαίο εργατικό κόστος ανά θέση πλήρους απασχόλησης, όπως προαναφέρθηκε υπολογίστηκε ξεχωριστά για εργαζόμενους άνω των 25 ετών με 1 έτος προϋπηρεσία, ανερχόμενο σε 936,46 ευρώ και ξεχωριστά για εργαζόμενους κάτω των 25 ετών με 1 έτος προϋπηρεσία, ανερχόμενο σε 816,42 ευρώ. Και για το μεν ΓΝ ... όπου ρητά ο παρεμβαίνων ανέφερε ότι θα απασχοληθούν εργαζόμενοι μόνο άνω των 25 ετών, χρησιμοποίησε το ποσό των 936,46 ευρώ ως αυτό του μηνιαίου εργατικού κόστους ανά θέση πλήρους απασχόλησης, τόσο για τον υπολογισμό του προ προσαυξήσεων ετήσιου εργατικού κόστους όσο και ειδικώς των προσαυξήσεων, δια της αναγωγής του σε ωριαίο κατά τα ανωτέρω αναλυτικώς εκτεθέντα. Για το δε ... για το οποίο αντίστοιχα δήλωσε ότι θα χρησιμοποιηθούν μόνο εργαζόμενοι κάτω των 25 ετών, χρησιμοποίησε το ποσό των 816,40 ευρώ, δηλαδή το μηνιαίο κόστος θέσης εργασίας πλήρους απασχόλησης που προηγουμένως είχε υπολογιστεί ειδικώς για τους κάτω των 25 ετών εργαζόμενους, τόσο για τον υπολογισμό του ετήσιου προ προσαυξήσεων εργατικού κόστους, όπως φαίνεται στους αναλυτικούς πολλαπλασιασμούς που παραθέτει στην οικονομική προσφορά του, όσο και για τον υπολογισμό των προσαυξήσεων με την αναγωγή των 816,40 ευρώ σε ωριαίο κόστος, δια της διαιρέσεως με 166,67 ώρες εργασίας ανά μήνα και πηλίκο 4,90 ευρώ (αντί 5,62 ευρώ που είχε εξαχθεί για το ΓΝ ..., όπου οι υπολογισμοί αφορούσαν εργαζόμενους άνω των 25 ετών), τα οποία 4,90 ευρώ εν συνεχεία οδήγησαν στον υπολογισμό του κόστους προσαυξήσεων ανά ώρα και το τελικό ποσό των προσαυξήσεων. Άρα, όσον αφορά το ... κάθε οικονομικό στοιχείο που χρησιμοποιήθηκε, στηρίχθηκε στην υπόθεση απασχόλησης εργαζομένων κάτω των 25 ετών και μόνο και τούτο επαληθεύεται από την αλληλουχία των αριθμητικών πράξεων που οδήγησαν στον τελικό υπολογισμό του συνολικού ετήσιου εργατικού κόστους για το Επομένως, ο υπολογισμός του ετήσιου εργατικού κόστους για το ..., άρα και του συνολικού εργατικού κόστους ΓΝ ... και ... ομού (που αποτελεί άθροισμα του κόστους εκάστου), άρα και του συνολικού ετήσιου ποσού προσφοράς (που αποτελεί άθροισμα του συνολικού εργατικού κόστους με τα άλλα μη εργατικά κόστη, το

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

κέρδος και τις αναλογούσες κρατήσεις) και κατ' αποτέλεσμα της ανά μήνα αναγωγής του, εξήχθη, υπολογίστηκε και στηρίχθηκε στην εξαρχής παραδοχή απασχόλησης για το ... αποκλειστικά εργαζομένων κάτω των 25 ετών, παραδοχή που ούτως, με συνέπεια εφαρμόστηκε σε κάθε στάδιο των επιμέρους υπολογισμών και εν τέλει εκφράστηκε στο τελικό αποτέλεσμα και την εν τέλει συνολική οικονομική προσφορά..

9. Επειδή, συνεπεία της αμέσως προηγούμενης σκέψης, προκύπτουν τα ακόλουθα. Πρώτον, ότι από την οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος όπως αυτή αναλύθηκε στο ως άνω αρχείο του, ήταν εξαρχής σαφής η διάκριση μεταξύ του αριθμού των φυσικών προσώπων που θα απασχοληθούν ως πραγματικός αριθμός εργαζομένων και της αντιστοιχίας του συνολικού χρόνου απασχόλησης που χρειάζεται για την κάλυψη του συμβατικού αντικειμένου σε ισοδύναμους εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης. Ο πρώτος αναφέρεται σε άτομα που ανεξαρτήτως του χρόνου που θα εργασθούν, σε κάθε περίπτωση θα αποτελέσουν εργαζόμενους για την εκτέλεση της σύμβασης. Ο δεύτερος αριθμός είναι απλώς ένα θεωρητικό μέγεθος, μια μονάδα αναγωγής του χρόνου απασχόλησης, επί του οποίου ενσωματώνονται επιμέρους πηγές κόστους και αντιστοιχεί, πολλαπλασιαζόμενη με το μηνιαίο κόστος θέσης εργασίας και τον αριθμό 12, στο τι κοστίζει ετησίως στον εργοδότη, μισθοδοτικά και ασφαλιστικά, κάθε θέση εργασίας πλήρους απασχόλησης, ήτοι διαρκώς εξυπηρετούμενη και ενεργή εντός του έτους θέση εργασίας, εξ ου και η λήψη υπόψη των αντικαταστατών, με την παραδοχή ότι αντιστοιχεί θεωρητικά σε πενήνήμερο οκτάωρο, δηλαδή πλήρη απασχόληση. Είναι όλως σαφές, ότι στην προσφορά του παρεμβαίνοντος, όπως εξάλλου είθισται για λόγους διενέργειας των αλληλουχιών υπολογισμών που απαιτούνται για την εξαγωγή του συνολικού εργατικού κόστους, σε διαγωνισμούς υπαγόμενους στο άρ. 68 Ν. 3863/2010, χρησιμοποιήθηκε η παραπάνω μονάδα μέτρησης για μεθοδολογικούς λόγους λογιστικού υπολογισμού και δεν ισούται ο αριθμός των μονάδων αυτών με τα φυσικά πρόσωπα που ανεξαρτήτως χρόνου εργασίας θα απασχοληθούν, που δηλώθηκαν ξεχωριστά προς πλήρωση της απαίτησης του σημ. 1 του όρου 2.4.4 περί αριθμού προσώπων που θα

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

απασχοληθούν. Με σαφήνεια η οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος αναφέρθηκε ξεχωριστά στα τελευταία που θα είναι και 25 και ανέλυσε σχετικά, προδήλως προκύπτοντας ότι αναφέρεται σε φυσικά πρόσωπα, αλλά και με αντίστοιχη σαφήνεια στους υπολογισμούς του, αναφέρθηκε σε «ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης», όρος που εξαρχής αίρει οιαδήποτε σύγχυση τούτων, ως μονάδα μέτρησης εντός της λογιστικής μεθοδολογίας που ακολούθησε με τυχόν αριθμό πραγματικών ατόμων. Επιπλέον, οι δηλούμενοι στην 1^η σελ. του παραπάνω αρχείου, αριθμοί ατόμων, που αντιστοιχούν όλοι σε «25» είναι σαφές ότι αναφέρονται σε φυσικά πρόσωπα, συνεπεία εξάλλου και της αναλυτικής μεθοδολογίας που εξαντλητικά εν συνεχεία εκθέτει ο παρεμβαίνων στις επόμενες σελίδες του ίδιου αρχείου, όπου επεξηγεί τούτο, ενώ ουδόλως είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι αυτός ο αριθμός 25 αφορούσε «ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης», δηλαδή της μονάδας μέτρησης-αναγωγής χρόνου εργασίας που στις επόμενες σελίδες χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικά για λογιστικούς σκοπούς ως προς τον υπολογισμό των επιμέρους πηγών κόστους και τη συγκρότηση του τελικού εργατικού κόστους. Τούτο καθίσταται προφανές και από τον τρόπο εξαγωγής των «ισοδύναμων πλήρους απασχόλησης» με διαίρεση του ανά εβδομάδα συνολικού χρόνου απασχόλησης για το ΓΝ ... και το ... αντίστοιχα, δια των 40 ωρών και συγκεκριμένα για το ΓΝ ... και δη για την απασχόληση χωρίς εφημερίες, η ανάλυση προσφοράς του παρεμβαίνοντος αναφέρει «24 ώρες X 4 θέσεις φύλαξης X 7 ημέρες/ 40 ώρες ανά εργαζόμενο = 16,90 εργαζόμενοι ισοδύναμοι πλήρους απασχόλησης πλέον των ατόμων για τις εφημερίες. Για τον υπολογισμό, ισοδύναμου για την κάλυψη των εφημεριών έχουμε: 91,5 εφημερίες X 24 ώρες / 52,2143 εβδομάδες / 40 ώρες ανά εργαζόμενο = 1,052 εργαζόμενοι ισοδύναμοι πλήρους απασχόλησης για την κάλυψη των εφημεριών. 17,852 εργαζόμενοι X 936,46€ X 12 μήνες = 200.612,21€ ετησίως εργατικό κόστος πλέον προσαυξήσεων», αντιστοίχως δε και για το ..., όπου δεν υφίστανται εφημερίες και αναφέρει «Για το ... θα απασχοληθούν εργαζόμενοι μόνο κάτω των 25 ετών, επομένως έχουμε 24 ώρες X 7 ημέρες / 40 ώρες ανά εργαζόμενο = 4,2 εργαζόμενοι ισοδύναμοι πλήρους απασχόλησης. 4,2 εργαζόμενοι X 816,40€ X 12 μήνες = 41.146,56€ ετησίως εργατικό κόστος πλέον προσαυξήσεων». Σημειωτέον δε, ότι και ο προσφεύγων

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

ακολούθησε τον ίδιο τρόπο λογιστικού υπολογισμού με ισοδύναμους εργαζόμενους, αναφέροντας στη δική του οικονομική προσφορά *«Σημείωση 1: Ως Αριθμός Ατόμων προσδιορίζεται το Πλήθος Εργαζομένων (περιλαμβανομένων των ατόμων ρεπό) που αντιστοιχεί στις απαιτούμενες εργατώρες και είναι κοστολογικά ισοδύναμο και εκφρασμένο σε άτομα πλήρους απασχόλησης.»*. Συνεπώς, ο πρώτος ισχυρισμός του δεύτερου λόγου της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί, αφού ουδεμία σχετική αναντιστοιχία, αντίφαση και αοριστία δεν υφίσταται στην προσφορά του παρεμβαίνοντος, διακριτά δε και με σαφή φρασεολογία, αλλά και όπως με σαφήνεια προκύπτει από την εν όλω συστηματική θεώρηση του συνόλου του παραπάνω εγγράφου του, ο παρεμβαίνων αναφέρθηκε στον αριθμό εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο, χρησιμοποίησε δε τους «ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης» ως μέρος της περαιτέρω μεθοδολογίας υπολογισμού του εργατικού κόστους, χωρίς να καταλείπει οιαδήποτε αμφιβολία ότι ο τελευταίος αυτός θεωρητικός αριθμός δεν αφορά τον αριθμό αυτών καθαυτών των προσώπων που θα απασχοληθούν για την εκτέλεση της σύμβασης.

10. Επειδή, κατόπιν των αμέσως δύο προηγούμενων σκέψεων και όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό του δεύτερου λόγου της προσφυγής και τις εκεί αιτιάσεις του προσφεύγοντος, προκύπτουν τα ακόλουθα. Πρώτον, όπως αναφέρθηκε και στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, ο αριθμός των 25 ατόμων αφορούσε τα πρόσωπα που όντως θα απασχοληθούν στο έργο, ενώ το «22,05» είναι το άθροισμα ισοδύναμων εργαζομένων πλήρους απασχόλησης, ήτοι ισοδύναμων θέσεων εργασίας πλήρους απασχόλησης, στις οποίες αντιστοιχούν οι ανά κάθε ένα εκ των δύο νοσοκομείων, ΓΝ ... και ..., 2 αυτοτελείς συντελεστές και 1 αντίστοιχα, (το ... δεν έχει εφημερίες στον υπολογισμό) που χρησιμοποιήθηκαν για την εξαγωγή του συνολικού χρόνου απασχόλησης, άρα και του ετήσιου εργατικού κόστους άνευ προσαυξήσεων (δια του πολλαπλασιασμού του χρόνου απασχόλησης, εκφρασθέντος δια ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης, επί 12 μήνες και επί το ανά μήνα κόστος θέσης εργασίας), ήτοι τον χρόνο απασχόλησης άνευ εφημεριών και τις εφημερίες για το ... (16,80 και 1,052 αντίστοιχα, δηλαδή 17,852) και αντίστοιχα

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

χρόνο απασχόλησης 4,2 ισοδύναμων πλήρους απασχόλησης για το ... Οι δε ως άνω «ισοδύναμοι εργαζόμενοι πλήρους απασχόλησης» κατά το ίδιο το σαφές λεκτικό της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, αποτέλεσαν κατά τα ανωτέρω αναλυτικώς εκτεθέντα, μονάδες αναγωγής χρόνου απασχόλησης και άρα κόστους για λόγους διευκόλυνσης των λογιστικών υπολογισμών και ενσωμάτων έτσι, δια του πολλαπλασιασμού τους με το κόστος θέσης εργασίας ανά μήνα, κάθε επιμέρους πηγή άμεσου και έμμεσου μισθοδοτικού κόστους και κάθε ασφαλιστικό κόστος, οδηγώντας έτσι στην ενσωμάτωσή του στο τελικό αποτέλεσμα. Άρα, ουδόλως όφειλε ο παρεμβαίνων να υπολογίσει το εργατικό του κόστος με 25 ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης, αφού ο αριθμός «25» αφορούσε πραγματικά άτομα, ήτοι φυσικά πρόσωπα που θα απασχοληθούν, ενώ το παραπάνω άθροισμα ($16,8+1,052+4,2=$) 22,05 αφορά την αναγωγή του συνολικού χρόνου απασχόλησης που αφορά το συμβατικό αντικείμενο σε θεωρητικές μονάδες ισοδύναμων υποθετικών εργαζομένων που θα εργάζονταν πενθήμερο οκτάωρο, ο δε πολλαπλασιασμός των θεωρητικών αυτών μονάδων με το ανά θέση εργασίας μηνιαίο κόστος απασχόλησης, κατά λογική ακολουθία οδηγεί στον υπολογισμό του μηνιαίου κόστους απασχόλησης άνευ προσαυξήσεων, το οποίο πολλαπλασιαζόμενο με το 12, οδηγεί στο ετήσιο κόστος απασχόλησης άνευ προσαυξήσεων και δια της συνάθροισής του με το διακριτά υπολογισθέν συνολικό κόστος προσαύξησης (που συμπεριλαμβάνει κάθε πηγή μισθοδοτικού και ασφαλιστικού κόστους ως προς αυτές τις προσαυξήσεις), οδηγεί με τη σειρά του στο ετήσιο κόστος απασχόλησης ανά νοσοκομείο και με άθροιση του ετήσιου αυτού κόστους και για τα δύο νοσοκομεία, οδηγεί στο συνολικό ετήσιο κόστος απασχόλησης για το όλο συμβατικό αντικείμενο. Ουδόλως δε προκύπτει ότι η προσφορά ήταν παραπλανητική, όπως αναφέρει ο προσφεύγων, αφού η χρήση της μεθόδου του ισοδυναμίου πλήρους απασχόλησης, προέκυπτε από τους ίδιους τους υπολογισμούς που συνοδεύονταν με σαφές λεκτικό και ανάλυση εκ μέρους του παρεμβαίνοντος, ο οποίος ανήγαγε τον συνολικό χρόνο απασχόλησης της σύμβασης ανά εβδομάδα στον χρόνο που θα αντιστοιχούσε στον κατά το ρητό λεκτικό του εγγράφου του «ισοδύναμο» εργαζόμενο που θα απασχολείτο πενθήμερο και οκτάωρο επί ημέραμ ουδόλως αποκρύπτοντας ούτε

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

δημιουργώντας σύγχυση ότι δεν θα απασχολεί 25 εργαζόμενους επί πενθήμερο οκτάωρο, αλλά αναφέροντας ρητά ότι θα απασχολήσει 25 εργαζόμενους ως φυσικά δηλαδή πρόσωπα, η εργασία των οποίων σε εβδομαδιαίο επίπεδο και για την κάλυψη του απαιτούμενου χρόνου απασχόλησης για την εκτέλεση της υπηρεσίας, θα αντιστοιχεί σε αυτή που θα παρείχαν 16,80, 1,052 και 4,2 θεωρητικοί εργαζόμενοι πλήρους απασχόλησης, αντιστοίχως για κανονική εργασία άνευ εφημεριών στο ΓΝ ..., εφημερίες του ΓΝ ... και κάλυψη του

11. Επειδή, στον τελικό πίνακα αθροίσματος εργατικού κόστους του ΓΝ ... και του ... σε ετήσιο επίπεδο και περαιτέρω συνάθροισής του συνολικού αυτού ετήσιου εργατικού κόστους, με διοικητικά κόστη, λοιπά έξοδα, εργολαβικό κόστος και νόμιμες κρατήσεις προς εξαγωγή της συνολικής τιμής ανά έτος και εν συνεχεία της μηνιαίας τιμής, ο παρεμβαίνων στη στήλη «ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ» όπου προσδιορίζει τι αφορά το κάθε κονδύλι αναφέρεται σε «Κατώτερο Νόμιμο Εργατικό ... για Εργαζόμενους άνω των 25 ετών», αναγράφει δε ποσό 49.976,36 ευρώ για το κονδύλι αυτό. Όπως ήδη αναλυτικά εκτέθηκε στη σκ. 8, πρώτον ο πίνακας αυτός ήταν ανακεφαλαίωση όλων των επιμέρους υπολογισμών, μεθοδολογιών και αναλυτικών παραδοχών που είχαν προεκτεθεί στις προηγούμενες σελίδες της οικονομικής ανάλυσης προσφοράς του παρεμβαίνοντος (εξ ου και ακριβώς πριν τον πίνακα αυτόν, αναγράφεται «*Συνεπώς για τον υπολογισμό της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας μας, έχουμε:...*»), δεύτερον και κυριότερο, το ποσό 49.976,36 ευρώ που και στον πίνακα αυτόν, αναγράφηκε και ελήφθη υπόψη για κάθε άλλον περαιτέρω υπολογισμό, ως το ετήσιο κόστος απασχόλησης που αφορά το ..., εξήχθη με βάση λήψη υπόψη μηνιαίου κόστους απασχόλησης ανά θέση πλήρους απασχόλησης 816,40 ευρώ (και κατ' αποτέλεσμα υπολογισμό ωριαίας αναλογίας 4,90 ευρώ για τον διακριτό υπολογισμό κόστους προσαυξήσεων για το ...), το οποίο κόστος ήταν ακριβώς αυτό που είχε αναλυτικά υπολογισθεί σε προηγούμενο σημείο της οικονομικής ανάλυσης για εργαζόμενο κάτω των 25 ετών. Επομένως, όπως η ίδια η αλληλουχία των υπολογισμών αποδεικνύει, με λήψη υπόψη όλων των επιμέρους πινάκων και του τρόπου εξαγωγής των επιμέρους και τελικών αποτελεσμάτων, το εργατικό κόστος για το ... και

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

ειδικότερα το συγκεκριμένο ποσό 49.976,36 ευρώ όντως υπολογίστηκε με βάση την αναφερθείσα στην ανάλυση αυτήν σε άλλο σημείο της, παραδοχή απασχόλησης μόνο εργαζόμενων κάτω των 25 ετών. Δεδομένου δε, ότι η στον ως άνω πίνακα αναφορά σε εργαζόμενους άνω των 25 ετών τέθηκε ρητώς ως επεξηγηματική «ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ» δηλαδή ως προσδιορισμός του τι αφορά το παραπάνω ποσό 49.976,36 ευρώ, το οποίο με τη σειρά του αναλυτικά αποδεικνύεται εντός του ίδιου εγγράφου ότι αντιστοιχεί σε κόστος εργαζομένων κάτω και όχι άνω των 25 ετών, είναι ούτως ή άλλως προφανές και ασχέτως ειδικότερης αιτίασης από τον παρεμβαίνοντα, ότι συνιστούσε πρόδηλο γραφικό μεμονωμένο σφάλμα με την αναγραφή της λέξης «άνω» αντί «κάτω» στο οικείο πεδίο. Θα συνιστούσε δε τυχόν ασάφεια αν λάμβανε χώρα κάποια ειδικότερη δήλωση εντός του εγγράφου περί απασχόλησης προσωπικού άνω των 25 ετών για το ... ή λαμβανόταν σε κάποιον επιμέρους υπολογισμό, ποσό αντιστοιχούν σε μηνιαίο μισθό, ημερομίσθιο και κόστος εργατοώρας εργαζόμενου άνω των 25 ετών. Πλην όμως, όπως ήδη αναλύθηκε, η εξαγωγή του ποσού 49.976,36 με συνέπεια ως προς την αρχική αναλυτική και ρητή δήλωση του ίδιου εγγράφου και επαληθευμένα κατά την αλληλουχία πράξεων εξαγωγής του αφορά όντως προσωπικό κάτω των 25 ετών, το δε ποσό αυτό αυτούσιο και απaráλλακτο ενσωματώθηκε στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα, η δε αναφορά σε εργαζόμενους άνω των 25 ετών για το ... έλαβε χώρα μόνο στην περιγραφή αιτιολογίας. Και ναι μεν κατ' άρ. 102 παρ. 2 και 4 Ν. 4412/2016 η αναθέτουσα είχε δυνατότητα ζήτησης διόρθωσης του παραπάνω μεμονωμένου σημείου, ουδόλως όμως τούτο απαιτείται υποχρεωτικά, όταν εκ του συνόλου του εγγράφου προκύπτει όχι μόνο το πρόδηλο και ο όλως τυπικός και γραφικός χαρακτήρας του σφάλματος, αλλά και η σαφής και πραγματική έννοια του συγκεκριμένου σημείου του εγγράφου (τούτο αντίστροφα δεν θα προέκυπτε αν τυχόν είχε λάβει χώρα υπολογισμός με βάση ποσά αντιστοιχούντα σε άνω των 25 ετών και εισαγόταν στον τελικό πίνακα ποσό που αντιστοιχεί σε εργαζόμενους κάτω των 25 ετών). Εξάλλου η ζήτηση τέτοιας διόρθωσης συνιστά ευχέρεια της αναθέτουσας όποτε όντως αυτό απαιτείται για την ορθή αξιολόγηση των προσφορών και κατ' αποτέλεσμα, αν αυτή είναι δυνατή και ο χαρακτήρας και το περιεχόμενο της προσφοράς σαφές και κατανοητό ούτως ή άλλως, το δε όποιο

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

γραφικό σφάλμα δεν επηρεάζει τη σαφήνεια της, όπως εν προκειμένω λόγω του μεμονωμένου χαρακτήρα του, του σημείου όπου έλαβε χώρα, της σαφούς ρητής αναφοράς σε άλλο σημείο και των αναλυτικών υπολογισμών που μεσολαβούν, τότε ουδόλως η αναθέτουσα υποχρεούται προς τέτοια ζήτηση. Ως εκ των ως άνω, πρέπει να απορριφθεί και ο παραπάνω σχετικός ισχυρισμός του δεύτερου λόγου της προσφυγής.

12. Επειδή περαιτέρω, ναι μεν στην 1^η σελ. του εγγράφου οικονομικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος αναγράφεται το ποσό μηνιαίας κατ' άτομο δαπάνης 504,3088 ευρώ, πλην όμως η σελίδα αυτή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη μεμονωμένα, αλλά σε συνδυασμό με όλα τα αναλυτικά συμπεράσματα και ποσά, που έκαστο εξ αυτών υπολογίστηκε με αναλυτική μεθοδολογία, σαφή αθροίσματα και αναγωγές με προσδιορισμό της αιτίας εκάστης αριθμητικής πράξεως και σαφές ανά κάθε πράξη, λεκτικό, συγχρόνως. Κατά τα δε ανωτέρω, στην 1^η σελ. αναφέρθηκε ετήσια δαπάνη μικτών αποδοχών, εισφορών ΙΚΑ, κόστους επιδόματος αδείας, κόστους δώρων, επιπλέον κόστους Κυριακών-αργιών, επιπλέον κόστους νυκτερινών και κόστους αντικαταστατών, 151.129,64, 37.914, 8.606,62, 26.859,40, 34.155,80, 17.627,66, 17.249,11 ευρώ αντίστοιχα, το άθροισμα του οποίου ανέρχεται σε 293.542,23 ευρώ, ήτοι ακριβώς το ποσό που στον πίνακα της τελευταίας, πριν την παράθεση υποστηρικτικής νομολογίας-νομοθεσίας, σελίδας του ίδιου εγγράφου, αποτελεί το συνολικό ετήσιο εργατικό κόστος και για τα 2 νοσοκομεία μαζί, ήτοι το ποσό που αποτέλεσε το κονδύλι εργατικού κόστους της οικονομικής προσφοράς του, αφού στον τελευταίο πίνακα συναθροίστηκε με λοιπά κόστη, κέρδος και κρατήσεις και εξ αυτού του ετήσιου ποσού προσφοράς, εξήχθη και η μηνιαία αναλογία της. Και τούτο, ενώ το ποσό του ετήσιου συνολικού εργατικού κόστους του πίνακα αυτού, ήτοι ακριβώς τα 293.542,23 ευρώ στοιχειοθετήθηκε με αναλυτικούς υπολογισμούς και λήψη υπόψη κάθε άμεσης και έμμεσης πηγής μισθοδοτικού κόστους και ασφαλιστικών εισφορών.

13. Επειδή, ο όρος 2.4.4 περί περιεχομένου οικονομικών προσφορών αναφέρει ότι «Απαράβατος όρος με ποινή αποκλεισμού, είναι η Οικονομική Προσφορά να περιλαμβάνει βάσει του ν. 3863/2010, άρθρο 68 («Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών») όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 22 του ν. 4144/13 (ΦΕΚ 88/τ.Α/18-4-2013), και το Ν. 4488/2017 (ΦΕΚ 137/τ.Α/13- 09-2017) σε χωριστό κεφάλαιο της οικονομικής προσφοράς τα κάτωθι στοιχεία: ... 4) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. (Το εργατικό κόστος θα είναι σύμφωνα και με τις ώρες και το προσωπικό που έχουν δηλώσει οι υποψήφιοι ανάδοχοι. Το εργατικό κόστος θα πρέπει να υπολογισθεί στη βάση του συμβατικού ημερομισθίου που προβλέπεται από την οικεία Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασία (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.), τις ανάλογες προσαυξήσεις τους (οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερες των προβλεπόμενων από την οικεία Κ.Σ.Σ.Ε.), τα επιδόματα κ.λπ.)... Οικονομικές προσφορές που δεν καλύπτουν τουλάχιστον το κόστος των αμοιβών και της ασφάλισης του προσωπικού φύλαξης που θα χρησιμοποιηθεί, λαμβάνοντας υπ' όψιν την ισχύουσα, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, οικεία Συλλογική Σύμβαση των εργαζομένων σε Ιδιωτικές Εταιρίες-Επιχειρήσεις Παροχής Υπηρεσιών Φύλαξης και Ασφάλειας Κτιρίων όλης της χώρας και δεν πληρούν τους όρους υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων κ.λπ., καθώς και τα άλλα νόμιμα κόστη δεν θα γίνουν δεκτές. ... Η οικονομική προσφορά του συμμετέχοντος θα πρέπει να έχει συνταχθεί με τέτοιο τρόπο ώστε: α. Η προσφερόμενη τιμή πρέπει να προκύπτει με σαφήνεια από την οικονομική προσφορά τόσο ανά μονάδα (μήνα) όσο και για το σύνολο της προκυρηχθείσας υπηρεσίας (12 μήνες) και θα πρέπει να είναι διαμορφωμένη σύμφωνα με όσα ζητούνται από την παρούσα διακήρυξη.». Επομένως, το κρίσιμο μέγεθος που κατά τη διακήρυξη έπρεπε να αποτυπώνει το συνολικό κόστος, άρα και εργατικό κόστος και κόστος ασφάλισης, της προσφοράς, ήταν αυτό της ανά μήνα αναλογίας κόστους και του ετήσιου κόστους, ενώ και κατά τη διακήρυξη, αλλά και το άρ. 68 Ν. 3863/2010, το κρίσιμο στοιχείο που έπρεπε να έχει ενσωματωθεί στα παραπάνω ανά μήνα και ανά έτος ποσά ήταν το «προϋπολογισμένο ποσό που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

αυτών των εργαζομένων», λαμβανομένων υπόψη αμοιβών συμβατικού ωρομισθίου και προσαυξήσεων, ως και ασφαλιστικού κόστους, δηλαδή το συνολικό και αθροιστικό εργατικό και ασφαλιστικό κόστος εκτέλεσης της σύμβασης στο πλήρες διάστημά της, επιμερισμένο ετησίως και μηνιαία. Άρα, τα επιμέρους ποσά που έκαστος υπολογισμός λαμβάνει υπόψη, η επιμέρους μεθοδολογία, οι αναγωγές, αθροίσματα και εν γένει τρόπος λογιστικής εξαγωγής που κάθε προσφέρων ακολούθησε, ακόμη δε και τα τυχόν επιμέρους λεκτικά ή γραφικά σφάλματα που λαμβάνουν χώρα, τίθενται άνευ εννόμων συνεπειών στον βαθμό που δεν επιδρούν στο τελικό ζητούμενο ήτοι το συνολικό κόστος αμοιβών και ασφάλισης και εφόσον τα όποια γραφικά σφάλματα δεν επηρεάζουν τον υπολογισμό αυτών. Όμως, ουδόλως η διακήρυξη ή ο νόμος απαίτησε αναφορές σε μηνιαίες δαπάνες κατ' άτομο ή συνολικά, τα οποία τέθηκαν από τον παρεμβαίνοντα εκ του περισσού και είτε προς διευκόλυνση της αναθέτουσας είτε του ιδίου κατά τους περαιτέρω υπολογισμούς του, αλλά αρκούσε για την αποδοχή της οικονομικής προσφοράς, η αναγραφή ορθού συνολικού σε επίπεδο σύμβασης ποσού αποδοχών όλων των εργαζόμενων αθροιστικά, δηλαδή κάθε απασχόλησης εντός του συμβατικού αντικειμένου, μετά του αναλογούντος επί του κόστους αυτού, συνολικού ποσού ασφαλιστικών εισφορών του όλου συμβατικού αντικειμένου. Εν προκειμένω, αφενός ουδεμία αντίφαση μεταξύ των ποσών αυτών προκύπτει εντός της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, αντίθετα το κρίσιμο αθροίσμα, ήτοι το συνολικό ετήσιο εργατικό κόστος επαληθεύεται, αφετέρου ουδόλως ο προσφεύγων ισχυρίζεται προς τι και κατά ποιο μέρος αυτό είναι κατώτερο του νομίμου, δηλαδή ποιο είναι το νόμιμο τυχόν άθροισμα του οποίου κατώτερο είναι το οικείο συνολικό ποσό που υπολόγισε ο παρεμβαίνων. Άρα, ασχέτως ορθότητας ή μη του εκ περισσού αναγραφέντος ποσού ανά μήνα δαπάνης αποδοχών προ προσαυξήσεων, επιδομάτων, δώρων, κόστους αδειών, αντικατάστασης και ασφάλισης, το κρίσιμο ποσό των 293.542,23 ευρώ στοιχειοθετείται μετ' αναλυτικών υπολογισμών που ακολουθούν στο ίδιο έγγραφο, χωρίς ο προσφεύγων να προβάλλει κάποιον ειδικότερο ισχυρισμό περί του κατά ποιο μέρος και γιατί αυτό το ποσό είναι εσφαλμένο, παρά εκ του ως άνω εκ περισσού δηλωθέντος ποσού μηνιαίας δαπάνης μικτών αποδοχών

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

προ επιδομάτων, προσαυξήσεων, αντικατάστασης και εισφορών, αποπειράται την αμφισβήτηση της αναγωγής του σε ετήσια δαπάνη μικτών αποδοχών προ επιδομάτων, προσαυξήσεων, αντικατάστασης και εισφορών, καίτοι και αυτή εκ του περισσού αναγράφηκε από τον παρεμβαίνοντα. Όμως, το ζήτημα του υπολογισμού του νόμιμου εργατικού κόστους και κόστους ασφάλισης είναι όλως αντικειμενικό και προκύπτει εκ λήψεως υπόψη του χρόνου εργασίας στις οποίες αναλογεί το συμβατικό αντικείμενο επί του προκύπτοντος κόστους, που στοιχειοθετείται εκ των κείμενων διατάξεων. Συνεπώς, ουδόλως δύναται να συγκροτηθεί αμφισβήτηση του οικείου υπολογισμού επαγωγικώς δια της κατάδειξης σφαλμάτων σε επιμέρους εκ περισσού αναφερόμενα κονδύλια, εφόσον αυτά δεν επιδρούν στο τελικό ποσό ή δια της αναγωγής επιμέρους ποσών σε τελικό αποτέλεσμα, αν συγχρόνως δεν καταδειχθεί ότι τα επιμέρους ποσά εν τέλει ήταν τα ορθά και επομένως και αναγκαία, το τελικό αποτέλεσμα, το εσφαλμένο. Άρα και ως εκ των ως άνω, δεν προκύπτει και σε κάθε περίπτωση δεν αποδεικνύεται παράβαση της οικονομικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος που έπρεπε να επισύρει τον εξαρχής αποκλεισμό του.

14. Επειδή περαιτέρω, ουδόλως τεκμηριώνεται ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η προσφορά του παρεμβαίνοντος είναι κατώτερη του νόμιμου ελάχιστου εργατικού κόστους και ζημιογόνος ούτε ως ασυνήθιστα χαμηλή, όπως αορίστως προβάλλεται. Εξάλλου, καταρχήν προκύπτει ότι ο παρεμβαίνων έλαβε υπόψη κάθε άμεση και έμμεση πηγή κόστους μισθοδοσίας, ασφαλιστικό κόστος, διοικητικοί κόστος, αναλώσιμα και λοιπά έξοδα, εργολαβικό κέρδος και κρατήσεις, ενώ ο προσφεύγων, πέραν των ανωτέρω αβασίμων αιτιάσεων του περί της ανάλυσης της οικονομικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος, οι οποίες κατά τα ανωτέρω ουδόλως επέδρασαν στο τελικό αποτέλεσμα εργατικού κόστους, ουδέν ειδικότερο ισχυρίζεται σχετικά με σφάλματα υπολογισμού επί επιμέρους ποσών που όντως αποτέλεσαν μέρος του τελικού αθροίσματος εργατικού και συνολικού κόστους ή υποτίμησης συγκεκριμένων πηγών κόστους που συγκρότησαν τη συνολική προσφορά ούτε αναφέρει κάποιο κονδύλι που εν τέλει συγκρότησε την προσφορά, δηλαδή σε συντελεστή του τελικού υπολογισμού ή συντελεστή ενδιάμεσου υπολογισμού

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

που αναγκαία θα οδηγούσε σε περαιτέρω σφάλματα σε έτερους συντελεστές, που κατ' ορθό και νόμιμο κατά τις κείμενες διατάξεις υπολογισμό, θα έπρεπε να είναι μεγαλύτερος.

15. Επειδή όμως και σε συνέχεια όσων αναφέρθηκαν στη σκ. 13, τα καταδειχθέντα από τον προσφεύγοντα αντιφατικά στοιχεία της προσφοράς του παρεμβαίνοντος καταρχήν δεν αποδεικνύεται ότι οδηγούν σε κατώτερο του νομίμου, υπολογισμό του εργατικού κόστους ούτε ότι η προκύπτουσα συνολική μηνιαία δαπάνη μικτών αποδοχών προ προσαυξήσεων, επιδομάτων, ασφαλιστικού κόστους και αντικατάστασης, ήτοι 12.607,72 ευρώ, η οποία εξήχθη δια πολλαπλασιασμού της κατά καθένα εκ των 25 ατόμων, δαπάνης 504,3088 ευρώ επί τον αριθμό 25, ήταν η αληθής και ορθή και αυτή που πολλαπλασιαζόμενη επί 12 μήνες θα οδηγούσε στο ορθό ετήσιο κόστος των 151.292,64 ευρώ, έναντι των 151.129,64 ευρώ που αναγράφηκαν στην 1^η σελ. του οικείου εγγράφου του παρεμβαίνοντος. Αντίθετα, το τελικώς αναλυτικώς υπολογισθέν συνολικό εργατικό κόστος όπως αυτό προέκυψε σε όλο το περαιτέρω έγγραφο και ανακεφαλαιώθηκε στον οικείο τελικό πίνακα, ως 293.542,23 ευρώ (που στρογγυλοποιήθηκε με πρόσθεση 0,09 ευρώ σε 293.542,32 ευρώ) είναι ακριβώς αυτό που εξάγεται με πρόσθεση όλων των επιμέρους οικείων δαπανών της τελευταίας από αριστερά στήλης στον αρχικό πίνακα της σελ. 1, άρα μεταξύ άλλων και του ποσού που εκεί αναγράφηκε ως 151.129,64 ευρώ, χωρίς να προκύπτει οιοδήποτε υπόλοιπο. Δηλαδή, τα επί ετησίου επιπέδου ποσά του αρχικού πίνακα, εν τέλει συμφωνούν και σε κάθε περίπτωση οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα με το οικείο τελικό ποσό που προκύπτει δια των αναλυτικών υπολογισμών του εγγράφου του παρεμβαίνοντος που αναλυτικά καταγράφονται στο έγγραφο αυτό της οικονομικής προσφοράς. Περαιτέρω, όπως ήδη κρίθηκε, δεδομένου ότι η μηνιαία κατ' άτομο και συνολική δαπάνη αποδοχών προ προσαυξήσεων, εισφορών, επιδομάτων και αντικαταστάσεων, δεν συνιστά στοιχείο του καταρχήν παραδεκτού της οικονομικής προσφοράς δεν δύναται να αποτελέσει λόγο εξαρχής αποκλεισμού αυτής (όπως θα συνέβαινε αντίστοιχα με το συνολικό εργατικό και ασφαλιστικό κόστος), εκτός βέβαια και αν στον ανά

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

περίπτωση υπολογισμό οδηγούσε σε εσφαλμένο και παράνομο τελικό αποτέλεσμα. Σε κάθε όμως περίπτωση, όπως δια της παρεμβάσεώς του συνομολογεί και ο παρεμβαίνων και προκύπτει μαθηματικά, όντως προκύπτει μια αναντιστοιχία μεταξύ του ετήσιου ποσού στην τελευταία από αριστερά στήλη και του γινομένου του αναγραφέντος ως μηνιαίο ποσό επί 12, άρα και του γινομένου του αναγραφέντος ως μηνιαίο κατ' άτομο ποσό (που με τη σειρά του πολλαπλασιάστηκε επί 25). Και ναι μεν αυτή η αναντιστοιχία δεν συνιστά εξαρχής παράβαση επί ποινή αποκλεισμού όρου της διακήρυξης ούτε αποδεικνύεται ως παράβαση της εργατικής νομοθεσίας ούτε ως εσφαλμένη δήλωση κρίσιμου για το παραδεκτό της προσφοράς στοιχείο, που τυχόν οδηγεί σε συνολική οικονομική προσφορά κατώτερη του νομίμου και απαράδεκτη. Πλην όμως, σε κάθε περίπτωση καθιστά ασαφές το πώς προκύπτει στην τελευταία από αριστερά στήλη της πρώτης γραμμής του πίνακα της σελ. 1 της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, το ποσό των 151.129,64 ευρώ, αφού αυτό κατά τα ανωτέρω δεν συμφωνεί με το αντίστοιχο μηνιαίο ποσό πολλαπλασιαζόμενο επί 12 όπως δηλώθηκε στην προηγούμενη από αριστερά στήλη και κατ'αποτέλεσμα με το αντίστοιχο μηνιαίο κατ' άτομο ποσό πολλαπλασιαζόμενο με τη σειρά του επί 25 (και εν συνεχεία επί 12) που αναγράφηκε στην προπροηγούμενη από αριστερά στήλη της ίδιας γραμμής με α/α 1 του ίδιου πίνακα. Ούτως, δεν προκύπτει πώς υπολογίστηκε το ποσό των 151.129,64 ευρώ, δεδομένου δε ότι δεν περιλαμβάνεται στο συνολικό έγγραφο του παρεμβαίνοντος κάποιος αυτοτελής τρόπος υπολογισμού αυτού. Και ναι μεν ούτε το ποσό αυτό ως αντιστοιχούν απλώς στη δαπάνη αποδοχών προ εισφορών, επιδομάτων, προσαυξήσεων και αντικαταστάσεων ήταν από μόνο του κρίσιμο στοιχείο της οικονομικής προσφοράς, δεδομένου όμως ότι συμφωνεί με το τελικό συνολικό εργατικό κόστος, όπως προέκυψε δια άλλων υπολογισμών εν συνεχεία στην προσφορά (αφού οι αποδοχές ανά μηνά προ όλων των ανωτέρω αποτέλεσαν μέρος του υπολογισμού του ανά μήνα κόστους θέσης εργασίας ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης προ προσαυξήσεων, δηλαδή ο τελικός υπολογισμός του εργατικού κόστους δεν έλαβε χώρα με επιμέρους απόδειξη κάθε κονδυλίου των γραμμών με α/α 1-7 του πίνακα της σελ. 1 και εν τέλει συνάθροισή τους, αλλά τα οικεία κόστη που αφορούν τις

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

παραπάνω 7 γραμμές ενσωματώθηκαν εξαρχής σε επίπεδο μηνιαίας θέσης εργασίας, η οποία με τη σειρά της αποτέλεσε τη βάση τελικού υπολογισμού του εργατικού κόστους), δεν δύναται εκ των προτέρων να αποκλειστεί ότι το ποσό αυτό ενσωματώνει κάποιο σφάλμα που με τη σειρά του οδήγησε σε εσφαλμένο τελικό αποτέλεσμα εργατικού κόστους. Επιπλέον, ο παρεμβαίνων αιτιάται ότι τα ποσά 504,3088 και 12.607,72 ευρώ των δύο ως άνω στηλών της γραμμής 1 της σελ. 1 του εγγράφου του συνιστούσαν πρόδηλα γραφικά σφάλματα και τα πραγματικά ποσά ήταν 503,76546 και 12.594,1365 αντίστοιχα, όπως αναφέρει στην προσφυγή του. Όμως, ασχέτως βασιμότητας του ισχυρισμού αυτού που δεν μπορεί να εκτιμηθεί από την ΑΕΠΠ το πρώτον, ουδόλως είναι δυνατόν ενώπιον της ΑΕΠΠ να λάβει χώρα υποβολή και αξιολόγηση διευκρινίσεων των προσφορών, αφού η ΑΕΠΠ δεν συνιστά όργανο αξιολόγησής τους και τούτο πέραν του ότι κατ' άρ. 102 παρ. 1 Ν. 4412/2016 δεν λαμβάνονται υπόψη αυτοβούλως υποβαλλόμενες διευκρινίσεις, παρά μόνο κατόπιν ζητήσεως της αναθέτουσας. Άρα, ακόμη και αν η αναθέτουσα τυχόν σφάλλει και παραλείπει να ζητά διευκρινίσεις προς αποσαφήνιση εγγράφου της προσφοράς είτε κατά παράλειψη αυτών αποκλείει είτε αποδέχεται προσφορά και ακόμη και αν η παράλειψή της αυτή είναι ακυρωτέα, δεν δύναται η παράλειψη αυτή να αρθεί με την το πρώτον, δια προσφυγής ή παρεμβάσεως, υποβολή διευκρινίσεων αποσαφήνισης ενώπιον της ΑΕΠΠ. Συνεπεία των ανωτέρω, προκύπτει πως παρότι οι παραπάνω αναντιστοιχίες μόνες τους δεν οδηγούν αυτομάτως σε αποκλεισμό της προσφοράς και ασχέτως αν συνιστούν όντως πρόδηλα γραφικά σφάλματα, πράγμα που για να κριθεί προϋποθέτει ανάλυση εκ μέρους του παρεμβαίνοντα του υπολογισμού των επιμέρους ποσών ώστε να αποδειχθεί ότι το αληθές ποσό που ελήφθη εν τέλει υπόψη ήταν το τυχόν ορθό και όχι το κατά τυχόν παραδρομή αναγραφέν στις οικείες μη φέρουσες αυτοτελείς έννομες συνέπειες στήλες του εγγράφου του, η οποία ανάλυση, αποσαφήνιση και απόδειξη πρέπει να κριθεί το πρώτον από την αναθέτουσα και μόνο κατόπιν κρίσεώς της να ελεγχθεί ακυρωτικώς από την ΑΕΠΠ, εν τέλει και σε κάθε περίπτωση υφίσταται, συνομολογούμενη και εκ του παρεμβαίνοντος αναντιστοιχία, άρα ασάφεια του εγγράφου της οικονομικής του προσφοράς, η οποία, ακριβώς επειδή δεν αποκλείεται να οδήγησε σε

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

εσφαλμένο τελικό υπολογισμό του συνολικού εργατικού κόστους ή να υποκρύπτει τέτοιο σφάλμα, έπρεπε να διερευνηθεί από την αναθέτουσα προς επαλήθευση της ορθότητας της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, προ εγκρίσεως αυτής και να εξασφαλισθεί ότι όντως, όπως ο παρεμβαίνων αιτιάται, αποτέλεσε απλώς γραφικό σφάλμα του οικείου πίνακα της 1^{ης} σελ. και δη των οικείων στηλών μηνιαίας κατ' άτομο και συνολικά δαπάνης της 1^{ης} γραμμής, που σε καμία περίπτωση δεν επέδρασε στο επί ποινή αποκλεισμού δηλούμενο συνολικό εργατικό και ασφαλιστικό κόστος, το οποίο κατά τη διακήρυξη και τον νόμο έπρεπε να μην υπολείπεται του κατώτερου νομίμου κόστους. Άρα και δεδομένου ότι η παραπάνω ασάφεια ναι μεν δεν στοιχειοθετείται εξ αρχής ότι κατέληξε σε παράνομη προσφορά, αλλά δεν μπορεί χωρίς οικεία αποσαφήνιση να εκτιμηθεί και να καταγνωσθεί ότι όντως δεν επέδρασε ή εξέφρασε τέτοια ουσιώδη πλημμέλεια που καθιστά την προσφορά παράνομη, έπρεπε κατά δεσμία κατ' άρ. 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016 αρμοδιότητα της αναθέτουσας να ζητήσει η τελευταία από τον παρεμβαίνοντα να αποσαφηνίσει. Τούτο όμως δεν έλαβε χώρα και η αναθέτουσα, παρά την ως άνω ασάφεια, ενέκρινε άνευ ετέρου την οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος. Συνεπώς, ο οικείος ισχυρισμός του δεύτερου λόγου της προσφυγής πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτός και ειδικότερα καθ' ο μέρος αφορά την κατάδειξη της παραπάνω ασάφειας και ανακρίβειας της προσφοράς του παρεμβαίνοντος και αιτείται ούτως την ακύρωση της προσβαλλομένης, απορριπτομένης όμως της περαιτέρω αιτίασης, ότι η ως άνω επιμέρους ασάφεια αρκούσε για τον άνευ ετέρου αποκλεισμό της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, συγκροτούσε μόνη της και εξ αρχής απόδειξη παράνομης προσφοράς και κόστους κατώτερου του οικείου νομίμου, αλλά και προσφορά ασυνήθιστα χαμηλή, ενώ εν τέλει προκύπτει ότι κάθε τυχόν τέτοια κρίση, προϋποθέτει αποσαφήνιση των οικείων εγγραφών στη γραμμή με α/α 1 του πίνακα της σελ. 1 του εγγράφου οικονομικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος, την οποία η αναθέτουσα παρέλειψε να ζητήσει. Άρα, κατά το παρόν στάδιο και προ οικείας αποσαφήνισης, η προσβαλλομένη πρέπει να ακυρωθεί καθ' ο μέρος εγκρίνοντας άνευ ετέρου την προσφορά του παρεμβαίνοντος, ενσωμάτωσε την ως άνω παράλειψη της αναθέτουσας και εκδόθηκε κατά παράλειψη ενάσκησης δεσμίας αρμοδιότητάς της στο πλαίσιο

Αριθμός Απόφασης: 186/2019

της αξιολόγησης των προσφορών για τη διακρίβωση της συμφωνίας τους με τον νόμο και τη διακήρυξη.

16. Επειδή, συνεπεία όλων των ανωτέρω, η Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή κατά εν μέρει αποδοχή του αναφερθέντος στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της και δη καθ' ο ειδικότερο αυτού μέρους, προκύπτει ότι όντως υφίστατο η ως άνω ασάφεια στην οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος, η οποία δεν ήρθη από την αναθέτουσα με τις κατ' άρ. 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016 διευκρινίσεις. Να απορριφθεί δε η προσφυγή κατά κάθε άλλο λόγο και ισχυρισμό της, ως και κατά το μέρος του ως άνω εν μέρει δεκτού ισχυρισμού αυτής, καθώς δεν προέκυψε πλημμέλεια της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, η οποία έπρεπε να οδηγήσει στον άνευ ετέρου αποκλεισμό του, αλλά μόνο ασάφεια, η οποία έπρεπε να αρθεί και δεν ήρθη κατά παράλειψη της αναθέτουσας. Να γίνει αντιστοίχως δεκτή εν μέρει η Παρέμβαση. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη καθ' ο μέρος ενέκρινε την οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος και κατ' αποτέλεσμα τούτου, τον ανακήρυξε προσωρινό ανάδοχο κατά παράλειψη άσκησης κατ' άρ. 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016 δεσμίας αρμοδιότητας, συνιστάμενης στη ζήτηση αποσαφήνισης από τον παρεμβαίνοντα περί της αναγραφής ποσού 504,3088 στη στήλη μηνιαίας κατ' άτομο δαπάνης της πρώτης γραμμής του πίνακα της 1^{ης} σελ. της οικονομικής προσφοράς του και κατ' αποτέλεσμα 12.607,72 ευρώ στην αμέσως επόμενη στήλη μηνιαίας συνολικής δαπάνης, ενώ τα ποσά αυτά δεν συμφωνούσαν με το αναγραφέν στην τελευταία στήλη ετήσιας δαπάνης για 12 μήνες της ίδιας γραμμής, ποσό των 151.129,64 ευρώ. Να αναπεμφθεί δε η υπόθεση στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή να προβεί σε άρση της ως άνω παράλειψης και ειδικότερα, κατ' άρ. 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016 να καλέσει τον παρεμβαίνοντα να διευκρινίσει την παραπάνω ασάφεια της οικονομικής του προσφοράς.

17. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στον προσφεύγοντα του παραβόλου ποσού 3.686,95 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση.

Ακυρώνει την υπ' αρ. 1435/31.12.2018 απόφαση της Διοίκησης της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος ενσωμάτωσε την παράλειψη που αναφέρεται στη σκ. 16.

Αναπέμπει στην αναθέτουσα, ώστε αυτή να προβεί σε άρση της ως άνω παράλειψης, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη σκ. 16.

Διατάσσει την απόδοση στον προσφεύγοντα του παραβόλου ποσού 3.686,95 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 30-1-2019 και εκδόθηκε την 18-2-2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΡΥΠΑΡΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ